

Bruxelles, 24. listopada 2019.
(OR. en)

13432/19

SOC 704
EMPL 535
ECOFIN 938
EDUC 427
SAN 442
GENDER 48
ANTIDISCRIM 43

ISHOD POSTUPAKA

Od: Glavno tajništvo Vijeća

Za: Delegacije

Br. preth. dok.: 13171/19

Predmet: Ekonomija dobrobiti

Zaključci Vijeća (24. listopada 2019.)

Za delegacije se u prilogu nalaze zaključci Vijeća o navedenom predmetu koje je Vijeće EPSCO usvojilo na sastanku održanom 24. listopada 2019.

Zaključci Vijeća o ekonomiji dobrobiti

POTVRĐUJUĆI da:

1. Ekonomija dobrobiti smjernica je politike i pristup upravljanju čiji je cilj staviti ljude i njihovu dobrobit u središte oblikovanja politika i donošenja odluka. Iako je dobrobit ljudi vrijednost sama po sebi, ekonomijom dobrobiti naglašava se uzajamno nadopunjavanje dobrobiti i gospodarskog rasta. Uzimanje dobrobiti u obzir u svim politikama od ključne je važnosti za gospodarski rast, produktivnost, dugoročnu fiskalnu održivost i društvenu stabilnost Unije.
2. Dobrobit ljudi glavni je cilj Europske unije. Ekonomijom dobrobiti u središte se stavlja svrha postojanja Unije kako je sadržana u Ugovorima i u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Stvaranje okružja kojim se ljudima omogućuje da ostvare svoj puni potencijal i da uživaju svoja temeljna prava središnja je sastavnica ekonomije dobrobiti. Istodobno, održiv i uključiv gospodarski rast i otpornost djeluju kao pokretači za dobrobit ljudi, društava i planeta.
3. Horizontalan pristup utemeljen na međusektorskoj suradnji među različitim područjima politika ključan je za ostvarenje ekonomije dobrobiti. Potreba za poduzimanjem međusektorskih mjera ugrađena je u Ugovor o funkcioniranju EU-a i u Europsku socijalnu povelju te je već navedena u prethodnim zaključcima Vijeća (2006.) kao dio pristupa „zdravlje u svim politikama”. Za ostvarenje koncepta ekonomije dobrobiti nisu potrebne nove nadležnosti ili strukture za mjere na razini Unije, ali nužno je da se Unija i njezine države članice usklađeno i poboljšano koriste svojim ovlastima i poziva se na to da se naglasak ponovno stavi na ključne pokretače dobrobiti.

4. Ekonomija dobrobiti temelji se na pouzdanoj i održivoj ekonomskoj politici. U njoj se ističe važnost ulaganja u učinkovite, djelotvorne i pravične mjere politike i strukture kojima se osigurava pristup za sve javnim uslugama, uključujući zdravstvene i socijalne usluge, dugotrajnu skrb, promicanje zdravstvenih i preventivnih mjera, socijalnu zaštitu te obrazovanje, osposobljavanje i cjeloživotno učenje. Zaposlenost, aktivne politike tržišta rada, zdravlje i sigurnost na radu te pristojni radni uvjeti ističu se kao mjere za jamčenje dobrobiti na radnom mjestu. Ona predstavlja jednake mogućnosti, rodnu ravnopravnost i socijalnu uključenost.
5. Za oblikovanje politika utemeljeno na znanju potrebni su jasni ciljevi i uporaba odgovarajućeg skupa visokokvalitetnih pokazatelja, sveobuhvatne procjene učinka i evaluacija kratkoročne, srednjoročne i dugoročne troškovne učinkovitosti. Opće je prihvaćeno da se samim BDP-om ne daje sveobuhvatna slika dobrobiti ljudi. Stoga su potrebni daljnji zajednički i pojačani naponi u svim sektorima kako bi se bolje iskoristili postojeći instrumenti te kako bi se na temelju njih razvijao zajednički pristup mjerenju različitih dimenzija ekonomije dobrobiti.
6. Ravnoteža između gospodarskog rasta i društvenog napretka u središtu je europske integracije. To je ključno za socijalno tržišno gospodarstvo čiji je cilj puna zaposlenost i društveni napredak, i time se Unija izdvaja na globalnoj razini. Europskim stupom socijalnih prava (dalje u tekstu *stup*) pružaju se smjernice za obnovljenu uzlaznu konvergenciju prema boljim radnim i životnim uvjetima u Uniji. Ostvarenje stupa zajednička je politička obveza i odgovornost Unije i država članica, te zahtijeva stalan napredak i temeljito djelovanje obiju strana u skladu s njihovim nadležnostima. Ekonomijom dobrobiti doprinosi se ciljevima i provedbi stupa u skladu s novim Strateškim programom EU-a za razdoblje 2019. – 2024. Nadalje, njome se doprinosi europskom socijalnom modelu kojim se osnažuju svi ljudi promicanjem uzlazne socijalne i gospodarske konvergenije.

7. Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj¹ istaknula je da se ulaganjem u poboljšano zdravlje, obrazovanje, zaposlenost, rodnu ravnopravnost i socijalnu zaštitu za sve članove društva doprinosi gospodarskom rastu. Osim toga, društvenim povratima povezanim s većom dobrobiti pojedinaca, uključujući veće povjerenje, veći građanski angažman i socijalnu koheziju, doprinosi se gospodarskom rastu putem snažnije ukupne faktorske produktivnosti, veće financijske i političke stabilnosti te pojačane otpornosti na negativne šokove.
8. Ekonomija dobrobiti također je u središtu Programa održivog razvoja do 2030. Ujedinjenih naroda na koji su se sve države članice obvezale. Jednako tako, više međunarodnih organizacija prepoznalo je važnost ulaganja u zdravstvo, socijalnu zaštitu i obrazovanje, među ostalim Grupa Svjetske banke², Međunarodni monetarni fond³, Međunarodna organizacija rada⁴ i Svjetska zdravstvena organizacija⁵.

PODSJEĆAJUĆI da:

9. Velik broj Europljana i Europljanki živi život u blagostanju. Unatoč razlikama među državama članicama i unutar njih, ljudi u Uniji u prosjeku su obrazovaniji, bogatiji, zdraviji i žive dulje nego ikad prije.

¹ Ekonomija dobrobiti – sažetak pripremnog dokumenta OECD-a naslovljenog „Stvaranje prilika za dobrobit ljudi i gospodarski rast” (10414/19); Ekonomija dobrobiti – pripremni dokument OECD-a (10414/19 ADD 1).

² Projekt ljudskog kapitala.

³ Strategija za socijalne izdatke.

⁴ Stoljetna deklaracija o budućnosti rada.

⁵ Povelja iz Tallina o zdravstvenim sustavima za zdravlje i bogatstvo.

SMATRAJUĆI da:

10. Siromaštvo i isključenost s tržišta rada i iz društva pogoršavaju nejednakosti i segregaciju, što može dovesti do polarizacije i nestabilnosti u društvu. Unatoč različitim pozitivnim kretanjima, osobe izložene riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti suočavaju se s višestrukim izazovima i nedostatkom mogućnosti. Jedno od četvero djece u Uniji izloženo je riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti. Beskućništvo raste u znatnom broju država članica i odnosi se na različite skupine osoba, posebice u urbanim sredinama. Međutim, gradovi također mogu ponuditi mogućnosti za dobrobit ljudi. Odgovarajuća potpora dohotku, pristup zdravstvenim i socijalnim uslugama visoke kvalitete, dugotrajna skrb, rani i predškolski odgoj i obrazovanje, pristupačno stanovanje i potpora integraciji i reintegraciji na tržište rada ključni su za sprečavanje i suzbijanje siromaštva i isključivanja uz istodobno osiguravanje jednakih mogućnosti za sve. Socijalna ekonomija, socijalne inovacije i socijalna ulaganja također imaju važnu ulogu.
11. Promjene u svijetu rada zahtijevaju prilagodljivost te različite kvalifikacije i vještine koje se stalno mijenjaju. Obrazovanje i osposobljavanje stoga imaju ključnu ulogu u poticanju konkurentnosti, prilagodljivosti i sudjelovanja na tržištu rada i u društvu. Moraju se uložiti napor i kako bi se olakšao pristup za sve cjeloživotnom učenju te stjecanju vještina i kompetencija kako bi se svladali izazovi i iskoristile mogućnosti digitalizacije i novih oblika rada. Klimatske promjene utjecat će na svijet rada. Europsko vijeće pozvalo je Vijeće i Komisiju na ostvarenje napretka u radu na uvjetima, poticajima i poticajnom okviru koje treba uspostaviti kako bi se osigurao prijelaz na klimatski neutralan EU u skladu s Pariškim sporazumom kojim će se, među ostalim, očuvati europska konkurentnost, koji će biti pravedan i socijalno uravnotežen te kojim će se uzeti u obzir nacionalne okolnosti država članica. Kad je riječ o zapošljavanju, prijelazom na klimatsku neutralnost nastaju i mogućnosti i izazovi.

12. Ranjive skupine i osobe koje su izložene riziku od isključenosti često su suočene s poteškoćama na tržištu rada i u društvu, te mogu imati posebne potrebe na radnom mjestu i u svojem poslovnom životu. Načelo nediskriminacije ključno je za rješavanje tih potreba. Uključivanje osoba s invaliditetom na tržište rada i u društvo u cjelini u skladu je s načelom dostojanstvenog rada i ljudskih prava. Nadalje, dugovječnošću se pružaju mogućnosti za tržište rada i gospodarstvo te se zahtijevaju potporne mjere kojima se svim ljudima omogućuje da aktivno doprinose društvu i poslovnom životu.
13. Pravednom plaćom, pravednim i dobrim radnim uvjetima, kvalitetnim poslovima, radnim mjestima na kojima se zaposlenici poštuju i nediskriminacijom na poslu omogućuje se ljudima da imaju jednak pristup tržištu rada i da ostanu na njemu, sprečava se prijevremeno umirovljenje i osigurava se da se iskorištavaju vještine cjelokupne radne snage. Odgovarajućom zaštitom socijalnih prava i života na radnom mjestu jača se socijalna dimenzija Unije i ta zaštita ima važnu ulogu u borbi protiv nejednakosti i siromaštva unatoč zaposlenju. Pravedne i dobre radne uvjete i odgovarajuću socijalnu zaštitu trebalo bi pružiti i u novim oblicima rada. Sigurnim i zdravim radnim mjestima stvara se povećana produktivnost, poboljšano zadovoljstvo poslom i dulji poslovni život, a također se sprečavaju bolesti i ozljede povezane s radom te visoki troškovi koji nastaju zbog njih. Socijalni partneri imaju važnu ulogu u oblikovanju tih politika.
14. Promicanje rodne ravnopravnosti, poboljšanje mogućnosti zapošljavanja za žene, osiguravanje načela jednake plaće za rad jednake vrijednosti, olakšavanje usklađivanja poslovnog i privatnog života te pružanja skrbi za žene i muškarce, kao i sprečavanje i borba protiv nasilja nad ženama ključni su za održiv i uključiv gospodarski rast, socijalnu koheziju i dobrobit. Smanjenje rodnih razlika u zapošljavanju, plaći i mirovinama te jačanje ekonomskog osnaživanja žena smatraju se preduvjetima za pravednije i uključivije gospodarstvo.

15. Dobro osmišljeni, primjereni i održivi sustavi socijalne zaštite za sve mogu biti učinkoviti u zaštiti pojedinaca. Ulaganjem u sustave socijalne zaštite dugoročno se ostvaruju vrijedni socijalni i ekonomski rezultati. Socijalnom zaštitom doprinosi se socioekonomskoj otpornosti i ljudskom kapitalu. Nadalje, takvi sustavi mogu dovesti do boljih rezultata na tržištu rada podupiranjem prijelaza radne snage na nove i dinamične sektore gospodarstva.
16. Obrazovanje, osposobljavanje i cjeloživotno učenje ključne su mjere politika u području dobrobiti. Dostupno obrazovanje i osposobljavanje visoke kvalitete, koji su uključivi, ključni su za društva i gospodarstva koja se trebaju prilagoditi i koja trebaju iskoristiti promjene. Ulaganje u obrazovanje i osposobljavanje donosi velike gospodarske i socijalne koristi; time se podupire gospodarska stabilnost i rast te se daje ključan doprinos otpornosti naših gospodarstava i društava i njihovu budućem blagostanju.
17. Izazovi za dobrobit ljudi mogu se najbolje ublažiti ako se rješavaju u ranoj fazi i tijekom cijelog života. Te mjere uključuju, među ostalim, cjenovno pristupačnu prenatalnu skrb te rani i predškolski odgoj i obrazovanje dobre kvalitete, promicanje zdravog načina života, uključujući fizičku aktivnost i zdravu prehranu, kao i preventivne mjere i poticajna okružja. Ulaganje u pismenost u području zdravlja važno je za osnaživanje ljudi da naprave zdrav izbor.

18. Pristup za sve svim zdravstvenim uslugama, dugotrajna skrb, promicanje zdravlja i sprečavanje bolesti, koji se pružaju u okviru održivog zdravstvenog sustava, ključni su elementi dobrobiti kojima se također rješavaju pitanja zdravstvene nejednakosti i time doprinosi gospodarstvu i društvu. Ulaganjem u zdravstvenu sigurnost doprinosi se učinkovitom i pravodobnom sprečavanju i otkrivanju prijetnji zdravlju i odgovoru na njih. Na primjer, antimikrobna otpornost, oklijevanje s cijepljenjem, sve češća pojava katastrofa zbog klimatskih promjena i izbijanje bolesti potencijalno mogu uzrokovati veliku štetu javnom zdravlju i nacionalnim gospodarstvima. Povećana procijepljenost troškovno je učinkovita mjera za sprečavanje mnogih zaraznih bolesti. Većim naporima za promicanje dobrog mentalnog zdravlja i za poboljšanje sprečavanja, rane dijagnoze, liječenja i uklanjanja stigme s duševnih poremećaja poboljšali bi se životi milijuna Europljana tijekom cijelog njihova života i doprinijelo bi se nediskriminirajućim radnim okruženjima i boljim radnim uvjetima te time i snažnijem gospodarstvu.
19. Stalni rast izdataka za zdravstvo izazov je za nacionalna gospodarstva u svim europskim zemljama. Stoga je ključno riješiti pitanje društvenih, komercijalnih, gospodarskih i okolišnih odrednica zdravlja i tereta nezaraznih bolesti, uzimajući u obzir čimbenike rizika kao što su loša ili nezdrava prehrana, tjelesna neaktivnost i štetna konzumacija alkohola i duhana. Za usmjeravanje potrošnje i ponašanja mogu se upotrebljavati fiskalne mjere.
20. Nedostaci i visoke cijene niza medicinskih proizvoda i lijekova, zajedno s neučinkovitošću pri uporabi generičkih i biosličnih lijekova, mogu predstavljati prijetnju održivosti i financiranju nacionalnih zdravstvenih sustava. Ključno je poboljšati pristup lijekovima i njihovu troškovnu učinkovitost, sigurnost pacijenata i kontinuitet liječenja. Nadalje, važno je nastaviti s raspravama o politikama o cjenovnoj pristupačnosti i sigurnosti opskrbe.

21. Zbog tehnološkog razvoja, posebice digitalizacije i umjetne inteligencije, mijenja se način promicanja dobrobiti ljudi i način pružanja zdravstvenih i socijalnih usluga. Time bi se mogla povećati troškovna učinkovitost, djelotvornost i kvaliteta usluga te suzbiti nejednakosti u pristupu i ishodima. Važno je poboljšati pristup osoba vlastitim zdravstvenim i socijalnim podacima i podići svijest o zaštiti zdravstvenih i socijalnih podataka. U svrhu promicanja javnog zdravlja, istraživanja i inovacija ključno je iskoristiti potencijal zdravstvenih i socijalnih podataka uz potpuno poštovanje primjenjivih pravila o zaštiti podataka i etičkih načela.
22. Europskim semestrom pruža se okvir za koordinaciju ekonomskih politika država članica i on je važan alat za praćenje provedbe strategije Europa 2020. i ključnih područja obuhvaćenih stupom. Broj posebnih preporuka koje se odnose na socijalnu politiku, politiku zapošljavanja, obrazovnu politiku i politiku osposobljavanja, politiku ravnopravnosti, zdravstvo i dugotrajnu skrb, mirovine te siromaštvo i socijalnu isključenost postupno je rastao i danas se gotovo polovina preporuka odnosi na te teme. Dobro osmišljena i održiva socijalna, obrazovna i zdravstvena politika, politika zapošljavanja te rodna ravnopravnost neophodni su za održiv i uključiv dugoročni gospodarski rast. Međusektorska suradnja i dobra ravnoteža između ekonomske politike i tih politika stoga ima važnu ulogu u europskom semestru.
23. Strukturne reforme u nadležnosti su država članica. Strukturnim fondovima Unije može se dodatno podupirati održivi razvoj u području politike dobrobiti u državama članicama. Ti fondovi mogu se upotrebljavati za promicanje mjera država članica kako je utvrđeno u integriranim smjernicama gospodarske politike i politike zapošljavanja i preporukama za pojedine zemlje u okviru europskog semestra.

24. Zbog toga je za Uniju ključno razviti novu dugoročnu strategiju za razdoblje nakon 2020. kako bi se osiguralo da Unija postane globalno najkonkurentnije i socijalno najuključivije, klimatski neutralno gospodarstvo, u čemu bi se odražavala politika dobrobiti. Važno je da Unija preuzme vodeću ulogu na svjetskoj razini donošenjem ambiciozne i uravnotežene nove horizontalne strategije u skladu s obvezama preuzetima u okviru stupa i Programa UN-a do 2030.

Vijeće Europske unije POZIVA države članice da:

25. RAZVIJU međusektorsku procjenu učinaka dobrobiti kako bi se ojačali politika i donošenje odluka utemeljeni na znanju;
26. RAZMOTRE uporabu pokazatelja koji se odnose na dobrobit u svrhu praćenja nacionalnih postupaka izrade proračuna i izvješćivanja o njima te za donošenje odluka utemeljeno na znanju. Svi ti pokazatelji trebali bi biti raščlanjeni prema spolu;
27. POVEĆAJU sudjelovanje na tržištu rada poboljšanim usmjeravanjem posebnih potpornih mjera za osobe koje su isključene ili izložene riziku od isključenja s tržišta rada, u skladu s pristupom aktivnog uključivanja;
28. s obzirom na nacionalne okolnosti, svima OSIGURAJU pristup odgovarajućoj socijalnoj zaštiti te cjenovno pristupačnim i održivim uslugama visoke kvalitete;
29. USMJERE svoje međusektorske aktivnosti prema borbi protiv izazova u pogledu dobrobiti u ranoj fazi i tijekom cijelog života pojedinaca, uzimajući u obzir koristi koje proizlaze iz promicanja zdravstvenih i preventivnih mjera;
30. PROMIČU sveobuhvatne politike cjeloživotnog učenja te razvoj vještina i kompetencija tijekom cijelog života;

31. PROMIČU strukturne reforme kojima se daje prednost socijalnoj uključenosti, sudjelovanju građana i socioekonomskoj otpornosti;
32. POBOLJŠAJU međusektorsku perspektivu u stajalištima o politici izraženima u okviru različitih pripremnih tijela Vijeća koja se bave europskim semestrom kako bi se osigurala uravnotežena horizontalna analiza, u skladu s konceptom ekonomije dobrobiti.

POZIVA države članice i Europsku komisiju da u skladu sa svojim nadležnostima i uzimajući u obzir nacionalne okolnosti te poštujući ulogu i autonomiju socijalnih partnera:

33. UKLJUČE perspektivu ekonomije dobrobiti horizontalno u nacionalne politike i politike Unije i da ljude i njihovu dobrobit stave u središte oblikovanja politika;
34. PROVEDU učinkovite intervencije politika utemeljene na dokazima na nacionalnoj razini i razini Unije kako bi se riješili zajednički izazovi u pogledu dobrobiti;
35. NASTAVE iskorjenjivati siromaštvo, posebice rješavanjem pitanja siromaštva djece i međugeneracijskog prijenosa siromaštva, među ostalim istraživanjem novih mjera;
36. NASTAVE osmišljavati i provoditi mjere kojima se prepoznaje i rješava pitanje beskućništva i PROMIČU pristup pristupačnom stanovanju za sve;
37. PROMIČU međusektorsku suradnju i nastave jačati ulogu socijalne, zdravstvene i obrazovne politike te politike zapošljavanja u okviru postupka europskog semestra;
38. PROVEDU horizontalne analize u okviru postupka europskog semestra kako bi se poboljšale opće, dugoročne perspektive politike i pružile uravnotežene preporuke politike;

39. NASTAVE razvijati strogo prikupljanje kvantitativnih i kvalitativnih podataka i statističke metode za mjerenje i redovito praćenje dobrobiti ljudi kako bi se zajedno s ekonomskim pokazateljima u kontekstu europskog semestra pružila i sveobuhvatna analiza kao temelj za oblikovanje politike i donošenje odluka;
40. PROMIČU provedbu načelâ iz stupa kao važan korak prema ostvarenju ekonomije dobrobiti;
41. OSIGURAJU koristi digitalizacije za dobrobit ljudi, na primjer ubrzavanjem rada na inovativnim digitalnim rješenjima s integriranom sigurnošću u promicanju zdravstvene i socijalne politike i politike zdravstvene skrbi, jačanjem, prema potrebi, trenutačnih inicijativa za interoperabilnu, prekograničnu razmjenu podataka o zdravstvenoj i socijalnoj zaštiti i uvođenjem inovativnih podatkovnih tehnologija, uključujući umjetnu inteligenciju, poštujući pritom pravila o zaštiti podataka, sigurnost podataka i povezana etička načela, te PROMIČU digitalnu uključenost;
42. PREDVIDE učinke demografskih promjena, posebice onih uzrokovanih starenjem i dugovječnošću, i PROMIČU zdravo i aktivno starenje u svim politikama;
43. PROVEDU konkretne i učinkovite mjere za uklanjanje rodni razlika u zapošljavanju i plaći i izvan okvira trenutačnog akcijskog plana EU-a za uklanjanje rodni razlika u plaćama i UZMU U OBZIR njihov učinak na rodnu razliku u mirovinama;
44. PROMIČU visoku razinu dostupnog, cjenovno pristupačnog visokokvalitetnog ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, u skladu s ciljevima koji su utvrđeni na sastanku Europskog vijeća u Barceloni 2002. o skrbi za djecu i u Preporuci Vijeća o visokokvalitetnim sustavima ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja iz 2019.;
45. OJAČAJU ulogu socijalne ekonomije, socijalnog poduzetništva i socijalnih inovacija u promicanju socijalne uključenosti, stvaranju kvalitetnih radnih mjesta te pristupu takvim poslovima i socijalnim ulaganjima;

46. blisko SURADUJU s europskim i nacionalnim socijalnim partnerima i civilnim društvom radi promicanja ekonomije dobrobiti putem učinkovitog socijalnog i građanskog dijaloga.

POZIVA Europsku komisiju da:

47. nakon isteka strategije Europa 2020. za pametan, održiv i uključiv rast PREDLOŽI novu dugoročnu strategiju rasta za Uniju čiji će cilj biti osigurati da Unija postane globalno najkonkurentnije i socijalno najuključivije, klimatski neutralno gospodarstvo;
48. OBJAVI komunikaciju o ekonomiji dobrobiti, s naglaskom na međusobnim odnosima između politika dobrobiti i gospodarskog rasta, na uravnoteženoj međusektorskoj suradnji među različitim područjima politika, na pristupu utemeljenom na znanju i na preventivnim mjerama i ranim intervencijama, čime se podupire provedba stupa i Programa UN-a do 2030.;
49. OJAČA procjenu učinaka zakonodavnih inicijativa i važnih inicijativa politika o dobrobiti, među ostalim u području ekonomske politike;
50. PREISPITA strateški okvir EU-a o zdravlju i sigurnosti na radu, uzimajući u obzir promjene u svijetu rada;
51. DONESE samostalnu europsku strategiju za radnu ravnopravnost i OJAČA rodno osviještenu politiku i uključivanje rodne perspektive u izradu proračuna te njihovu učinkovitu provedbu u svim područjima politika;
52. PROMIČE europsku suradnju u obrazovanju i osposobljavanju kako bi Europa postala vodeće društvo utemeljeno na učenju na svijetu, podupiranjem kulture kojom se potiče, osnažuje i motivira ljude i društva da uče, na svim razinama i u svim oblicima obrazovanja i osposobljavanja i u svim fazama života;

53. RAZVIJE nove inicijative za rješavanje pitanja politika u području invaliditeta izvan okvira trenutačne Europske strategije za osobe s invaliditetom 2010. – 2020.;
54. OBNOVI predanost uključivanju Roma razvojem novih inicijativa politika, uključujući donošenje europske okvirne strategije za razdoblje nakon 2020.;
55. odgovarajućim mjerama u okviru svojih nadležnosti PODUPIRE države članice u njihovim nastojanjima da poboljšaju održivost i dostupnost zdravstvenih usluga, uključujući pristup lijekovima i medicinskim proizvodima;
56. PREDLOŽI strategiju za mentalno zdravlje za Uniju, uzimajući u obzir međusektorske učinke različitih politika o mentalnom zdravlju;
57. PREDLOŽI europski akcijski plan za borbu protiv raka kako bi se državama članicama pružila potpora u njihovim naporima da, među ostalim, spriječe pojavu raka, pristupe rješavanju pitanja rane dijagnoze i liječenja, i poboljšaju živote pacijenata i osoba koje su preboljele rak.

POZIVA Odbor za zapošljavanje i Odbor za socijalnu zaštitu da:

58. UKLJUČE perspektivu ekonomije dobrobiti u svoja razmatranja o područjima politika u okviru svojih ovlasti;
59. NASTAVE poticati blisku međusobnu suradnju i suradnju s Odborom za ekonomsku politiku, kao i s drugim relevantnim pripremnim tijelima Vijeća s nadležnošću posebice u području zdravstva i obrazovanja, kako bi se osigurala uravnotežena horizontalna analiza;
60. u suradnji s institucijama EU-a NASTAVE sa zadaćom poboljšanja i razvoja pouzdanih i međunarodno usporedivih pokazatelja za mjerenje i praćenje dobrobiti ljudi u Uniji, uzimajući u obzir kontekst svake pojedine zemlje i rad koji su obavili drugi relevantni međunarodni akteri.